

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València-1.
Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Euseu Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.
Redacció:
Adolf Beltran, Ferran Torrent, Vicent Partal,
Vicent Martí.

Documentació:
Enric Bellveser.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.

Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Miquel Martínez (*Alacant*).
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar, Vicent Gamir, Pau
Barceló, Francesc Cutillas.

Disseny i maquetació:
Casasnovas

Logotip: Josep Hortolà.

Portada: Vicent Gràcia.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i fotocomposició:
Berta Print, S. A. 46019 València.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.
Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez
Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborre,
Josep Piera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,
Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume
Lorés, Antoni Serra, Josep M. Llopart, Gabriel
Janer Manila, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,
F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro-
vira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago
Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas,
V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,
Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep
Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar-
cia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M.
Espinàs, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador
Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana
Escubedo, B. Mesquida, M. Muñoz, M. S. Jardi.

**Direcció, redacció, administració, publicitat i
subscripcions:** Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València. Tel. 352 48 69.
Dipòsit legal: V-653-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Des del Temps

¡Que vagen en bici!

Ara sembla que els presidents Lerma o Pujol, per exemple, no podran eixir dels respectius territoris autònoms si no és per anar a Madrid. I, de seguir així les coses, veurem el president de la Generalitat limitat a anar al Vedat de Torrent a fer la típica paelleta o a Alacant, per veure les fogueres de Sant Joan.

El viatge de Lerma a Bèlgica ha promogut, quasi fins ara mateix, un ressò inesperat. Els diaris madrilenys, d'ABC a El País, i alguna revista com *Interviú* (que l'ha nomenat un dels tres feos de la setmana) n'han dit tota mena de disbarats, com si el viatge hagués estat el d'un xeic àrab envoltat del seu seguici i el seu harem. I no, tot va ser bastant més prosaic, més gris i més modest.

Però la cosa ha anat més lluny. Maria Izquierdo, secretària d'Estat per a les Autonomies, ha exposat les seues preocupacions sobre els viatges dels presidents autonòmics a l'estranger.

Al fons, un antic problema, aparentment insoluble: una insensibilitat absoluta respecte a tot aquell poder que no siga el central. No poden ni volen entendre que el País Valencià, o Catalunya, tenen una projecció econòmica i cultural cap a l'exterior, sobretot cap a Europa, que fa aconsellable aquests viatges i fins i tot necessaris. Posant-nos en la mentalitat d'aquesta gent, podríem dir que allò que ells anomenen *las autonomías* són també organismes de l'estat i que, de la mateixa manera que innumbrables comissions econòmiques, culturals i militars dels ministeris de Madrid fan els seus viatges (hauríem de saber amb quines despeses), poden fer-los els dirigents autonòmics.

Clar és que això seria situar-se en

un terreny lògic, que és una situació que els costa moltíssim d'ocupar.

Però, en fi, aquestes qüestions són molt més simples. Si algun polític vol viatjar, perquè en té, diguem-ne, vocació o perquè no li agrada estar a casa, o bé perquè li molesta el contacte quotidià amb els seus companys de partit, té una solució ben senzilla. Ja està en marxa la maquinària monstruosa destinada a commemorar el cinquè centenari de l'arribada a Amèrica de Cristòfor Colón (o Colom, que vagen vostés a saber si era català). Davant d'un esdeveniment de tanta transcendència, i que ja ha permès alguns episodis poc edificants, veuran vostés quina enorme quantitat de viatges, quines dietes, quants discursos i quants dinars i sòpars a compte de l'erari públic. Els qui vulguen, que s'hi apunten. Si és que els deixen.

Els qui no puguen entrar en aquell regne de delícies, al costat del qual els viatges a Bèlgica o a Aquisgrà de Lerma i Pujol són minúcies, es poden quedar asseguts esperant que TVE transmeta el serial italià sobre Colón (o Colombo, que vagen vostés a saber si era genovès). Que no el transmetrà perquè, diuen, no és prou fidel a la veritat històrica.

Com si TVE hagués tingut mai una preocupació excessiva per la fidelitat històrica... En fi, ganes de passar alegrement el temps, mentre, amb declaracions com la de Maria Izquierdo i amb lleis com la de Règim Local, la d'Aigües o la del Patrimoni, es va progressivament loapitzant l'espai o l'estat. O regressivament. Que és del que es tractava. Això dels viatges són detalls. Hi ha ministres que viatgen bastant més i amb més despeses, sense que en general se'n pugua veure el benefici.

Francesc Pérez i Moragon